

Abid Tahiri

Kimya, həndəsə, nücum... hər elmiden halısan,

Cümlə "Quran"a talib sən elmin mövlasısan.

Elə bir dərya yoxdur aqlın lövbər salmasın,

Bir xəzinə qalmayıb qələmin bac almasın.

Nə var yığıb getmişən, eyləmişən başa

tac,

Şairlər qalıbdılar inci sözlərə möhtac.

Söz bostanın dərmisən tağda uradır qalan,

Xəzinələr boş qalıb nə satan var, nə alan.

Dür tökülür yazdığın məsnəvidən, qəzel-

sən.

Fəhminə, hikmətinə, aqlına heyran qaldı, Qılıncdan kəskin olan sözündən ibrət aldı.

Cəsəreti önündə susub, fikrə getdi,

Dinləyib Nüşabəni çox şeyi idrak etdi.

Yalanı çıxdı üzə, özünü çox danladı,

Qəflətdən gözün açıb nəhayət ki, anladı; -

Allahın xəlq etdiyi qadın da bir insandır,

Erkək, dişi fərqi yox, aslan elə aslandır.

Dünya sənə dar hücrə, sən dünyadan iri-

sən,

"Xəmsə"nlə əbədisən, dirilərdən dirisən.

Mənalər dəryasıdır yazdığın hər bir sətir,

Sənin hər bir əsərin sözün özəmətidir.

"Nizami ili"nin ədəbi izi

"Nizami ili" nə bir inci

Tanınmış şair, Azərbaycan Yazıçılar Birliyinin üzvü, bir neçə kitabın müəllifi, Dünya Avşarlar Birliyinin Azərbaycan üzrə təmsilçisi, Azərbaycan Türk Ağsaqqallar Birliyi idarə heyətinin üzvü Şöhlət Əfşar poeziyası mövzu rəngarəngliyi, ideya dərinliyi və forma gözəlliyi ilə diqqəti çəkir. "Nizami ili" də yaradıcılıq baxımından şair üçün uğurlu olmuş, bir çox dəyərli və aktual mövzularda əsərlər ərsəyə gətirmişdir. Onun dahi Nizamiyə həsr etdiyi "Şeyx Nizamının tərfi" adlı poeması nəinki Şöhlət Əfşarın yaradıcılığında, bütövlükdə ötən ilin Azərbaycan ədəbi irsində təqdirəlayiq nümunədir və fikrimcə, "Nizami ili"ndə böyük şairə həsr olunmuş ən yaxşı bədii nümunələrdən biri, bəlkə də birincisidir.

Abid Tahiri

Ey ustadlar ustadı, ey ulu, Şeyx Nizami, Ya Haqq! Bismillah! - deyib ələ aldım qələmi.

Allaha yalvarıram topuq vurmasın dilim, Sənin adına layiq bir əsər yazsa bilim. İnci, gövhər sözlərin hamısını demisən, Necə yazıb, vəsf edim sənə tərifini mən?!

Ya Rəbb! Nur saç qəlbimə, hikmətinin şamından,

Alını açıq, üzü ağ çıxım bu imtahandan.

Gərək sərraftək seçib bakirə sözlər tapam,

Sənin uca şəninə sözdən Tac-Mahal yapam.

Sözü bəzəyib tutam ipəyə, al qumaşa,

Nəqqəştək naxış vuram başdan-baş ta-
maşa.

Sən mələklər sirdaşı... Göylərdən emni-
sən sən,

Daim coşub çağlayan bir hikmət çeşməsi-
sən.

Sən idrak etdiyini təqvasız idrak etmir,

Elmini dərk etməyə nədanın gücü yetmir.

Fəhminlə, hikmətinlə sən əbədi dirisən,

Allahın vəhy verdiyi sözün peyğəmbəri-
sən.

Ta Məşriqdən Məqribə şeirin şahı sən-
sən,

Əyarın çox ucadır, nəzmin dərgahı sən-
sən.

Yoxdur bir qələm əhli önündə dura bilsin,

Cürət edib, sənənlə pəncə pəncəyə gəl-
sin.

Söz oynadıb sənənlə kimse yarışa bilməz,

Saf incinə yad inci əsla qarışa bilməz.

İrfanda, fəzilətdə sənə kim çatar ki, kim?

Sən alimlər alimi, əl-həkimdən, əl-həkim.

Qüdrətin söz mülkünə firuzətək nur saçır,

Əqlin, fikrin, düşüncən üfüqlərə yol açır.

dən,

Ağıl, kamal sahibi doğulmusan ezəldən.

Günəştək parlaq zəkan qəlblərə işıq salır,

Dünya səndən öyrənir, dünya səndən elm alır.

Düşüncənə can verib sözün cövhərə dönür,

Sənin dodaqlarında hər söz gövhərə dönür.

Söz çeşməsi qalmayıb gözündən içməyə-
sən,

Elə bir söz yoxdur ki, qızıl don biçməyə-
sən.

Hər sözə, hər kəlama qanından qan ver-
misən,

Hikmətinlə bəzəyib sözlərə can vermisən.

Sənin nəzmin ruhuyla nəzmin birincisidir,

İrfan xəzinəsinin gövhəri, incisidir.

Dünyanı fəth eyləyən nadir sözlər sənindir,

Sirlərə açar olan qadir sözlər sənindir.

Söz sənənlə şah oldu, sənənlə sehirləndi,

Həkk oldu beyinlərə, adınla möhürləndi.

Sən şeirlə dərs verdin sultanlara, şahlara

Sən qaldırdın şeirin bayrağın ucalara.

Haqsız üsyanını yazıb gətirdin dilə,

Şahı məzəmmət etdin qarının dili ilə:

"Zülmündən, sitəmindən ərsə qalxıb ah-
aman,

Nəfsə qul olan kəsəndə şah olmaz heç bir
zaman.

Xalqı çapıb soyursan, işin talançılıqdır,

Haqqın, ədalətin yox, peşən yalançılıqdır".

Qarının tənbehindən dik başın əydi yerə

Ədalət dərsi verdin zalım Sultan Səncərə.

Comərd, erkək fitrətli Nüşabənin dilindən,

Göz dağı, öyüd verdin böyük İsgəndərə

Söz oyununda hər an qoşa düşübdü zərin,

Nuhdan bəri dünyada olmayıb bir bənzərin.

Zamanın xalısına nadir naxış vurmusan,

Sözün seltənətində şanlı büsat qurmusan.

Qızıl sünbül yetirdi sən əkdüyün hər bir dən,

Söz gülşənin sulandı zəhmətinin təridən.

Qələmi tişə edib dəfinələr tap-
misən,

Sözü yonub, bəzəyib sözdən heykəl yapmisən.

Nursan başdan ayağa, sən ağıl məbədisən,

Tanrının haqdan gələn nurlu çı-
rağısan sən.

Çox sirlə qıfılları sən sözünlə aç-
misən,

Həqiqətin yoluna işıq, şəfaq saç-
mışan.

Sən ruhunla, qanınla türklüyə şan qatmışan,

Türklüyü uca tutub şah zirvəyə çatmışan.

çatmışan.

Dünyada qələm əhli, ustad şairlər çoxdur,

Fəqət, sənə zirvəyə çatan bir kimsə yox-
dur.

Söz sənənlə dünyada şöhrət tapıb ucaldı,

Yox oldu taxtı-taclar sənənlə əsərin qaldı.

Epik əsərlərinlə məsnəvidə şah oldun,

Ötdün Firdövsiyə də, onu kölgədə qoydun.

Sinə ləl karxanası, sirlər xəzinəsidir,

Nəzmin xoş ahəngi ruhun nəşidesidir.

Sehirlə qıfıllara düşməyə də bir açar,

O sirlə qıfılları sənənlə sözlərin açar.

Əldə əsa səyyahətək dünyanı gəzmədin
sən,

Fəqət, altı qitəni ağılla fəth etmişən.

Sən planet şairisən, səs salmışan hər ya-
na,

Adın, şanın-şöhrətin yayılıbdır cahana.

Tək sənən - Şeyx Nizami, sən layiqsən
bu ada,

Cismən olmasan da, sən əbədisən
dünyada.

Hər sözün dəfinədir, şəffaf, parlaq almaz-
dır,

Şərəfinə nə yazsam, nə söyləsəm də az-
dır.

Şeir gülüstanının solmayan gülü sən sən
Davud kimi nəğməzən, erşin bülbülü sən-
sən.

Ömrünün hər bir anı böyükdür qərinedən,
Nə zamana sığırsan, nə də kainata sən.

Varlığın günəş kimi, salehdür hər əməlin,
Hər bir duyan ürəkdə ucalıbdır heykəlin.

Şöhlət gecə və gündüz ruhuna səcdə qılır,
Allaha bel bağlayıb, dərsini səndən alır!